

**You have downloaded a document from
RE-BUS
repository of the University of Silesia in Katowice**

Title:

Author: Paweł Jędrzejko

Citation style: Jędrzejko Paweł. (2005). Seria „The New Critical Idiom” pod redakcją Johna Drakakisa (London and New York: Routledge, Taylor and Francis Group). „Er(r)go” (Nr 10, z. 1, 2005, s. 209-210)

Uznanie autorstwa - Na tych samych warunkach - Licencja ta pozwala na kopiowanie, zmienianie, rozprowadzanie, przedstawianie i wykonywanie utworu tak długo, jak tylko na utwory zależne będzie udzielana taka sama licencja.

UNIwersYTET ŚLĄSKI
W KATOWICACH

Biblioteka
Uniwersytetu Śląskiego

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Noty o książkach

Seria The New Critical Idiom pod redakcją Johna Drakakisa (London and New York: Routledge, Taylor and Francis Group)

Nauczyciele akademicki, szczególnie ci wykładający przedmioty teoretyczne, zdają sobie znakomicie sprawę z tego jak poważnym wyzwaniem może być umożliwienie studentom w miarę „bezbolesnego” zaznajomienia się z podstawową terminologią dziedziny, w której tajniki zamierza się ich wprowadzić. Niełatwy proces „uczenia się języka” współczesnego literaturoznawstwa i studiów kulturoznawczych dodatkowo komplikuje fakt obserwowanego w ostatnim półwieczu rakowatego „bujania” pojęć (jak zapewne mógłby to zjawisko określić Jean Baudrillard), które to pojęcia – jako „funkcjonalne homofony” – w zależności od przyjętej perspektywy metodologicznej odnoszą się często do heterogenicznych zjawisk. Powagę wynikających z terminologicznych pułapek problemów dostrzegł John Drakakis, redaktor publikowanej przez wydawnictwo Routledge serii *The New Critical Idiom* (Język współczesnej krytyki), w której od kilku lat ukazują się pisane przez światowej klasy specjalistów monografie poświęcone kluczowym pojęciom współczesnej teorii literatury i kultury.

Seria, postrzegana całościowo, stanowi „leksykon” terminów literackich i kulturowych, którego „hasła” stanowią osobne książki. Każdy z tomów *Języka współczesnej krytyki* stanowi jasny, interesujący „przewodnik” literaturoznawczy, przy pomocy którego czytelnik dogłębnie poznaje dane pojęcie, uczy się jak je świadomie stosować – a przede wszystkim jak unikać błędów wynikających z zastosowań niepoprawnych. Każdy termin, którego często zróżnicowane znaczenia ilustrowane są zawsze przy pomocy czytelnych przykładów, osadzony jest w szerokim spektrum zagadnień teorii literatury i kultury. Dzięki temu czytelnik dostrzega charakter relacji pomiędzy wyrośłym z określonej metodologicznej perspektywy pojęciem, a dyskursywnymi „konstrukcjami”, jakie ono powołuje do życia – a więc zdobywa także „topologiczną” orientację w przestrzeni kulturowych reprezentacji.

Nie należy jednak sądzić, że *Język współczesnej krytyki* to seria przeznaczona jedynie dla „adeptów” nauk humanistycznych; przeciwnie, jej zaawansowana formuła i szeroka kulturowa perspektywa oferuje także profesjonalną „pomoc naukową” przydatną także dla naukowców z dużym stażem. Podstawowym bowiem założeniem owego szczególnego „słownika terminów literackich i kulturowych” jest unikające uproszczeń, jak najpełniejsze przedstawienie współcześnie używanych pojęć i terminów w kontekście ewolucji kultury. Każdy z autorów uwzględnia przy tym historię transformacji danego pojęcia odkrywając przed czytelnikiem kręte ścieżki ich kulturowych „karier”. Biorąc pod uwagę, że ze słowników korzystamy wszyscy, bez wątpienia można stwierdzić, że *Język współczesnej krytyki* jest serią szczególnie wartościową.

Do dziś ukazało się około trzydziestu takich „tomów-haseł”, z których trzy – *Autobiografię*, autorstwa Lindy Anderson, *Intertekstualizm* Grahama Allena, oraz *Różnicę* Marka Currie – chciałbym pokrótce przedstawić jako ilustrację zasady funkcjonowania owego wieloczęściowego leksykonu.